

วิทยานิพนธ์เรื่อง	มาตรการทางกฎหมายในการนำวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้ามาเป็นหลักประกันทางธุรกิจ
คำสำคัญ	วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้า, สัญญาหลักประกันทางธุรกิจ
นักศึกษา	ธนวัฒน์ ชุมฉิม
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร. นิพันธ์ จิตะสมบัติ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร. ภูมิ โชคเหมาะ
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2554

บทคัดย่อ

การประกอบธุรกิจในยุคปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ไม่ว่าจะในประเทศที่พัฒนาแล้ว กำลังพัฒนาหรือประเทศที่ด้อยพัฒนา เงินทุนมีความสำคัญเป็นอย่างมากที่จะทำให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศมีความแข็งแกร่งและสามารถจะแข่งขันกันในโลกได้ในทุกระดับ การประกันหนี้ด้วยทรัพย์สินจึงเป็นมาตรการที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อผู้ประกอบการในการจัดหาเงินทุนมาใช้ในการประกอบธุรกิจ แต่เนื่องจากระบบกฎหมายการประกันหนี้ด้วยทรัพย์สินของไทยตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มีข้อจำกัดไม่ว่าจะในเรื่องของ จำนอง แม้กฎหมายจะมีได้กำหนดให้ต้องส่งมอบทรัพย์สินที่จำนองแต่ทรัพย์สินที่สามารถนำไปจำนองได้ จำกัดเฉพาะอสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์ที่มีทะเบียนบางประเภทเท่านั้น ส่วนในเรื่องของ จำน่า ก็กำหนดให้สามารถนำเฉพาะสังหาริมทรัพย์เท่านั้นที่สามารถนำมาจำนำได้ และต้องมีการส่งมอบสังหาริมทรัพย์ที่นำมาจำนำให้แก่ผู้รับจำนำด้วยซึ่งจากหลักการดังกล่าวนี้ทำให้ผู้ประกอบการไม่สามารถนำวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้าซึ่งเป็นทรัพย์สินที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจมาเป็นหลักประกันการชำระหนี้ได้ เพราะผู้ประกอบการต้องใช้ทรัพย์สินดังกล่าวในการประกอบกิจการ ดังนั้นจึงได้มีการร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ... ขึ้นมาเพื่อให้สามารถนำวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้ามาเป็นหลักประกันการชำระหนี้ได้ โดยไม่ต้องส่งมอบทรัพย์สินที่นำมาเป็นหลักประกันให้แก่ผู้รับหลักประกัน ทั้งยังสามารถจำหน่าย จ่าย โอน และนำทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันไปใช้ในการประกอบกิจการต่อไปได้ด้วย โดยมีหลักการพื้นฐานมาจากหลักกฎหมาย

Article 9 Secured Transaction ของ Uniform Commercial Code (UCC) ของประเทศสหรัฐอเมริกา และหลักการประกันหนี้แบบFloating Charge (หลักประกันแบบลอย) ของประเทศอังกฤษ

จากการศึกษาการนำวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้ามาเป็นหลักการประกันการชำระหนี้ ตามร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พบว่ายังมีข้อบกพร่องในเรื่องของการกำหนดค่านิยามของคำว่า “วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้า” ซึ่งร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดไว้ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาในการตีความและการบังคับใช้ได้ และปัญหาในเรื่องการบังคับหลักประกันที่ต้องมีเหตุบังคับหลักประกันก่อนจึงจะสามารถบังคับหลักประกันได้ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ มิได้กำหนดเหตุบังคับหลักประกันไว้ในบทบัญญัติของกฎหมายแต่ได้กำหนดให้คู่สัญญากำหนดเหตุบังคับหลักประกันลงในสัญญาหลักประกันทางธุรกิจซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาขึ้นได้ ในกรณีที่เกิดเหตุบังคับหลักประกันแต่คู่สัญญามิได้กำหนดเหตุดังกล่าวลงในสัญญาหลักประกันทางธุรกิจและการบังคับหลักประกันโดยการจำหน่ายทรัพย์สินหลักประกันโดยวิธีการขายทอดตลาดซึ่งกฎหมายกำหนดเอาไว้เพียงวิธีเดียวเท่านั้นถือว่าช่องทางในการจำหน่ายทรัพย์สินหลักประกันนั้นน้อยเกินไปด้วย

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้เสนอแนะให้มีการให้คำนิยามคำว่า “วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้า” ไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเพื่อเป็นประโยชน์ในการตีความและบังคับใช้สัญญาหลักประกันทางธุรกิจส่วนในเรื่องของการกำหนดเหตุบังคับหลักประกันนั้นควรมีการกำหนดเหตุบังคับหลักประกันที่มีความสำคัญลงในบทบัญญัติของกฎหมายและให้คู่สัญญาสามารถที่จะกำหนดเหตุบังคับหลักประกันนอกจากที่กฎหมายบัญญัติไว้ได้อีก และในเรื่องของการบังคับหลักประกันโดยการจำหน่ายทรัพย์สินหลักประกันไม่ควรจำกัดเฉพาะแต่การขายทอดตลาดวิธีเดียวควรกำหนดให้มีการจำหน่ายโดยวิธีการขายทอดตลาดโดยรัฐการประมูลขายโดยเอกชน การขายในท้องตลาด หรือวิธีการอื่นที่สมควรในทางธุรกิจ นอกจากนี้ในเรื่องของการทำสัญญาหลักประกันทางธุรกิจควรให้โอกาสคู่สัญญาได้เป็นผู้กำหนดเนื้อหาในสัญญาดังกล่าวได้เองตราบเท่าที่ไม่ขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมายหรือความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน

THESIS TITLE	LEGAL MEASURES IN USING RAW MATERIALS FOR GOODS PRODUCTION COLLATERIAL FOR BUSINESS.
KEYWORDS	PRODUCTION MATERIAL, BUSINESS SECURITY CONTRACT
STUDENT	THANAWAT CHUMCHIM
THESIS ADVISOR	ASSOCIATE PROFESSOR .DR. NIPANT CHITASOMBAT
THESIS CO-ADVISOR	ASSOCIATE PROFESSOR .DR. POOM CHOKMOH
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAW BUSINESS LAW
FACULTY	FACULTY OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2011

ABSTRACT

In the business operation nowadays whether they are small, medium-size or large business and whether in developed, developing or underdeveloped countries the capital is very important to make the economic system of the country to be strong and can compete in a world arena in every level. The debt security by property is very necessary for entrepreneur in finding capital in the business operation. However, the legal system on debt security by property of Thailand according to the Civil and Commercial Code has the restrictions such as mortgage. Even though the law has not specified to deliver the mortgaged property but the properties that can be mortgaged are limited only to immovable property and some type of movable property that has registration. As for pawn, it specifies that only movable property can be pawned and there must be delivery of the pawned property to the pledgee. From the said principle, it prevents entrepreneurs to use the raw material used in producing goods which is property that has economic value as security to pay the debt because entrepreneur must use the said property in conducting the business. Therefore, there is the draft of Business Security Act, B.E. so that we can use raw material used to produce goods as debt security without having to deliver the property as security to the security receiver and one can sell, distribute and use the property which is used as security in the business operation. This principle is derived from the legal principle

Article 9 Secured Transaction of Uniform Commercial Code (UCC) of the USA and the debt security of Floating Charge of England.

From the study of the utilization of raw material in the goods production as debt security according to the Business Security Act, B.E. it is found that there is still flaw regarding the specification of the definition of the words "raw material used in producing goods". The said act has not specified it and this might cause problem in the interpretation and the enforcement. Moreover, the problem on the enforcement of the security which requires the cause of security enforcement first before the security can be enforced. The Business Security Act B.E. ... has not specified the security enforcement cause in the provisions of the law but it has specified the parties to specify the cause for security enforcement in the business security contract. This might create a problem in the case there is a cause for security enforcement but the parties have not specified the said incident in the business security contract and the security enforcement by distributing security and property by selling by auction which the law has specified only one way. It is also deemed that the ways to distribute security property are too limited.

Therefore, the researcher proposes to define the words "raw materials used in producing product" in the draft of the said act for the sake of interpretation and enforcement of the business security contract. As for the specification of the cause to enforce the security, important causes to enforce security should be specified in the legal provisions and the parties can enforce the security apart from what the law has specified. Regarding the enforcement of the security by selling property, it should not be limited only to selling by auction. There should be selling by auction by the state, auction by private parties, selling in the market or other appropriate methods in the business. Moreover, regarding the business security contract there should be opportunities to specify the content in the said contract on the condition that it does not contradict with the provision of the law or the public order or good morals.